

Ingeniørkaserne, skulde til Gengæld Staten spare og indvinde den Værdi, som den gamle Ingeniørkaserne havde, lader nu, efter at Sagen er bleven paataalt, den nuværende Finansminister ganske roligt Marineministeren faa den gamle Ingeniørkaserne uden at svare en eneste Øre til Statens Finanser deraf. Jeg har begæret Samraad desangaaende og ønsker nu en offentlig Udtalelse om Sagen fra den højtærede Finansminister her i dette Ting og forbeholder mig saa min Stilling til 3die Behandling.

Jeg skal blot endnu gøre den Bemærkning, at det fremgaar af Betænkningens Nr. 20, at Statskassens Beholdning, bortset fra hvad Staten har at raade over kontant, er omtrent 41 Mill. Kr. paa den Tid, denne Opgørelse fandt Sted, altsaa i Slutningen af det forløbne Aar, og at jeg derfor med Ro imødeser, om ikke den Paastand, jeg har fremsat, at Statskassens Beholdning den 1. Marts vil være 40 Mill. Kr. i det mindste, skulde slaa til.

Jeg skal saa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger i Anledning af det Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck). Jeg ved nok, at det ærede Medlem endnu ikke har motiveret sit Ændringsforslag, men da de Bemærkninger, jeg har at gøre, i det væsentlige ere henvendte til den højtærede Finansminister, indser jeg ikke, at der skulde være noget urigtigt i, at jeg allerede fremsætter dem nu, og det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vil sikkert tilgive mig det.

Det ærede Medlem har stillet Forslag om, at Kammeradvokat Winthers Lønning bliver nedsat med 200 Kr. Dette er selvfølgelig et formelt Ændringsforslag, som det ærede Medlem agter at tage tilbage, idet det naturligvis er det ærede Medlem ligegyldigt, om Kammeradvokaten har 200 Kr. mere eller mindre i Gage. Dette Forslag kan heller ikke interessere mig paa anden Maade end rent formelt. Angaaende selve Sagens Realitet ønsker jeg dog, idet jeg i øvrigt ikke skal udtale mig om den nuværende Kammeradvokats mere eller mindre heldige Optræden som Formand for Aktieselskabet Oscar Køhler, at gøre den Bemærkning, at jeg tror, det vilde være rigtigst overhovedet at spare Lønningen til en Kammeradvokat. Den Gang den tidligere konstituerede Kammeradvokat blev afsat, bestræbte jeg mig meget ivrigt som Medlem af Finansudvalget for, at man den Gang skulde have ladet være med atter at ansætte en Kammer-

advokat. Det lykkedes mig ikke den Gang at faa mit Ønske opfyldt, men hvis Kammeradvokaturen snart skulde blive ledig — og det ser jo ud, som om det var muligt —, vilde jeg meget paakalde dette høje Tings Interesse for, at vi ikke fik en Kammeradvokat igen. Det er efter mit Skøn overflødigt for Staten at lønne en Kammeradvokat; jeg vil endog gaa videre og sige, at jeg tror, det er uheldigt for Staten at være bundet til en bestemt Sagfører. Statens Interesser spænde over et saa overordentlig stort Felt af Sager, at det er kun lidet tænkeligt, at Staten altid skulde være bedst tjent med i alle paakommende Tilfælde at henvende sig til en eneste Mand indenfor Advokatstanden. Jeg tror, at det var langt bedre for Staten at være stillet saaledes, at den i hvert paakommende Tilfælde kunde ligesom enhver Privatmand henvende sig til den Sagfører, som den efter et Skøn over Sagens Beskaffenhed maatte antage indenfor Sagførerstanden var den, der med største Duelighed og Energi kunde bistaa Staten i denne Sag.

Ved at betale Kammeradvokaten en aarlig Løn opnaar Staten ikke noget syndeligt ud over det at være bundet til at bruge denne Mand i alle opkommende Retstrætter og saa naturligvis betale ham Salær yderligere for hver enkelt Sag. Foruden den faste Løn, han faar, faar han jo Salær for hvert enkelt Arbejde, han gør. Nu var Forholdet maaske det i en Tid, der ligger langt tilbage her i Landet, at Juristerne kun vare ansatte indenfor en enkelt Del af Kancelliet, det samlede Ministerium, og at man derfor i nogle Ministerier manglede juridisk Sagskundskab og derfor havde Trang til at have en Jurists Bistand. Men nu er jo Forholdet, at der neppe er noget Fagministerium, i hvilket der ikke er ansat en eller flere Jurister, og disse Jurister ere i Kraft af deres faglige Uddannelse dem, der allerbedst forstaa sig paa de juridiske Spørgsmaal, som kunne opkomme indenfor disse Fagministerier, og naar der tilkaldes en Sagfører, som er ganske fremmed for disse Anliggender, er han i Virkeligheden ikke i Stand til at fælde nogen anden Dom over det ham forelagte Spørgsmaal end den, som maa drages som den naturlige Konklusion af de Præmisser, Juristerne i selve Ministeriet forelægge ham. Derfor er det efter mit Skøn overflødigt at have en fastlønnet Kammeradvokat. Det er et Rudiment fra en tidligere og anden Tilstand indenfor Embedsverdenen, og jeg